

КИРИЛО ТРИЛЬОВСЬКИЙ

ПРОВІДНИЙ ДІЯЧ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТИВНО-ГІМНАСТИЧНОГО РУХУ

З нагоди 150-річчя від народження громадського, політичного і культурно-просвітнього діяча, адвоката, журналіста, видавця, мецената

Кирило-Григорій Трильовський – визначний діяч українського спортивно-гімнастичного руху, громадський, політичний і культурно-просвітній діяч, адвокат, журналіст, видавець, меценат.

Народився 6 травня 1864 року у с. Богутин на Золочівщині в священничій сім'ї Йосифа та Гонорати. Зростав у селах Богутині, Острові, Ожидові, Будилові (на парохії батька). Навчався у гімназіях Золочева, Коломиї, університетах Чернівців та Львова, де захистив докторат з права (1894 р.). Був одним із засновників та провідних діячів Русько-Української Радикальної Партії (РУРП). У червні 1900 р. здав адвокатський іспит. У 1901-1908 рр. працював у власній адвокатській конторі в Коломиї, пізніше в Яблуневі. Брав участь в культурно-просвітницькій та агітаційній роботі серед селянства Галичини. Заснував бібліотеки, читальні “Просвіти”, кооперативи “Народні спілки”.

Організатор та ідейний натхненник січового руху. 5 травня 1900 р., завдяки його зусиллям, організовано перший в Галичині осередок пожежно-гімнастичного товариства “Січ” у с. Заваллі на Снятинщині. Заснував численні січові осередки у Галичині, Буковині та Закарпатті. Упродовж 1908-1912 рр. очолював центральний орган січового руху – Головний Січовий Комітет, а у 1912-1914 рр. був генеральним отаманом Українського Січового Союзу (УСС). У 1913 р. при УСС заснував напіввійськову організацію Українські Січові Стрільці. 28 червня 1914 р. один з організаторів та керівників Шевченківського здвигу у Львові, присвяченого 100-річчю від дня народження Тараса Шевченка.

1919 р. заснував Січовий комітет у Вінниці, 1920 р. – в Ужгороді, 1921 р. – робітниче спортивне товариство “Січ” у Відні, члени якого брали участь у Міжнародній робітничій олімпіаді в Празі. Завдяки йому січовий рух поширив свою діяльність в США, Канаді, Чехословаччині, Далекому Сході, Німеччині та ін. За участі Кирила Трильовського, 1927 р. у Празі відбувся Перший січовий з'їзд, на якому створено керівний орган руху на території Чехословаччини “Український Січовий Союз”. Зважаючи на ве-

ликий авторитет “Січового Батька”, у вересні 1928 р. Чікаго створено товариство “Січ ім. К. Трильовського”, а 1933 р. у Празі, на Другому Січовому з'їзді УСС, його обрано почесним членом. Січовий рух сприяв формуванню нової генерації українців.

Творець низки пісень та маршів (“Верховина”, “Гуцульська пісня”, “Гей, там на горі «Січ» іде!” (Січовий марш) та ін.), видавець посібників з основ січового та стрілецького руху. Організатор Січових свят зобов'язковими показовими гімнастичними вправами, пожежно-гімнастичних курсів та сплавів січовиків на човнах-чайках річками Західної України. Ідеолог, редактор і меценат видань, які містили інформацію про український спортивно-гімнастичний рух та спеціальні форми спортивних січових вправ і методику їх навчання та виконання – “Запорожець”, “Січовий голос”, “Січові вісти” та ін.

У 1907 та 1911 рр. обирався до Палати послів австрійської Державної ради у Відні, з 1913 р. – Галицького союму. 1911 р. був одним з оборонців на судовому процесі 101 студента, які боролися за український університет у Львові.

На початку Першої світової війни увійшов до складу Головної Української Ради, з серпня 1914 р. очолив Бойову Управу УСС, з травня 1915 р. – член Загальної Української Ради у Відні. У 1918-1919 рр. працював в різних структурних підрозділах ЗУНР. Переїхавши до Відня, став членом координаційної комісії при уряді ЗУНР на еміграції.

Після повернення у Галичину 1927 р. працював адвокатом у Коломиї та Гвіздці, брав участь у численних народних вічах та зборах. У 1930-их рр. активний член молодіжного спортивного товариства Союз української поступової молоді імені М. Драгоманова “Каменярі”.

Автор численних публікацій в українській періодиці, журналах, альманахах, календарях. Автор історичних нарисів: “Проч із шляхтою! Проч із єї посіпаками!” (1907), “Про Галицькі суди” (1908), “Боротьба італійців за свободу та соборність” (1928) та ін. Автор спогадів.

Помер 19 жовтня 1941 р. у Коломиї, де й похований.